

SANTHOME Messenger

Vol. 11 Issue 2 Mar-Apr 2020

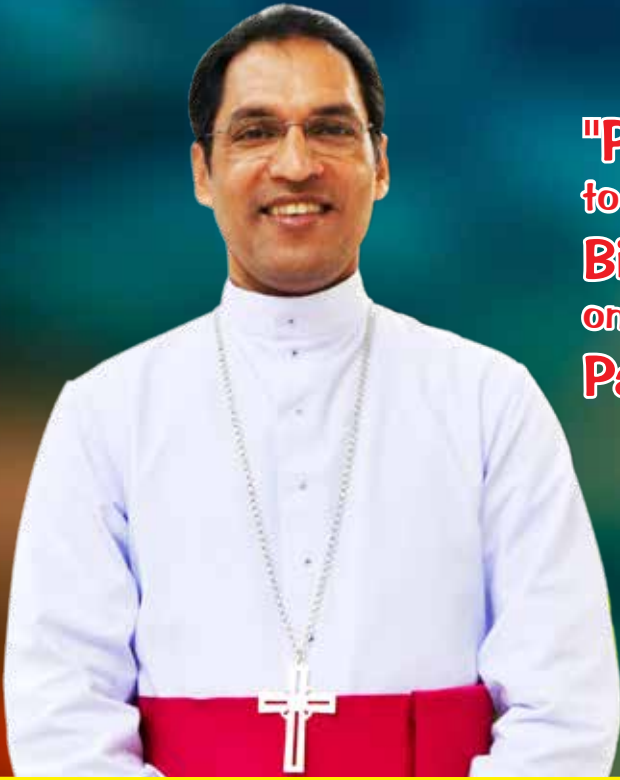
FARIDABAD DIOCESAN BULLETIN

PASTORAL SOLICITUDE IN THE CORONA TIMES

**STAY HOME
STAY SAFE**

— LET'S STOP —
CORONAVIRUS

**"Prayerful Festal Greetings
to our Dearest
Bishop Jose Puthenveetil
on his
Patron's Day on 19th March**

Team Santhome Messenger

Festal Greetings

**Fr. Varghese
Ithithara
1 April**

**Fr. George
Kulampally CST
23 April**

**Fr. Biju
Kannampuzha
23 April**

**Fr. George (Santhosh)
Kizhuthara
23 April**

**Fr. George
Kachappilly CMI
24 April**

**Fr. George
Kochupurackal
24 April**

**Fr. George
Thoomkuzhy
24 April**

**Fr. Jose
Kannumkuzhy
1 May**

**Festal Greetings also to all our Rev. Sisters and Laffy,
having Patron's Day in April, May**

FARIDABAD DIOCESAN BULLETIN
SANTHOM MESSENGER
 DIOCESE OF FARIDABAD-DELHI
 Volume-11, Issue-2, Mar-Apr 2020
 E-mail: santhomemessenger@gmail.com

PATRON
 ARCHBISHOP KURIAKOSE BHARANIKULANGARA

CHIEF EDITOR
 REV. FR. THOMAS KULAMPALLIL
kthomaskurian@gmail.com

ASSOCIATE EDITOR
 JOHNSON V.P.
johnpvadakkan@yahoo.com

MEMBERS
 REV. MSGR. JOSE VETTICKAL
 REV. DR. PIUS MALEKANDATHIL
 P. J. THOMAS
 JESSY JOSE

DESIGNED & PRINTED BY
 ROYALHOTZ, NEW DELHI
royalthotz@gmail.com

WEB EDITION
 SONY JOSEPH

PUBLISHED BY: DIOCESE OF FARIDABAD-DELHI
 Bishop's House, 1B/32 N.E.A, Old Rajinder Nagar
 New Delhi - 110060
 E-mail: info@faridabaddioocese.in
 Website: www.faridabaddioocese.in
 (Private Circulation Only)

INSIDE

APPEAL FOR HOLY LAND...	02
PASTORAL LETTER	03
CONSECRATION TO THE IMMACULATE HEART OF MARY ARCHBISHOP KURIAKOSE BHARANIKULANGARA	06
ഇരശോയുടെ തിരുഹൃദയ പ്രതിഷ്ഠ മാർ ജോസ് പുത്തൻവീട്ടിൽ	11
COVID 19 - DIOCESE IN THE FOREFRONT	15
യേശുവിന്റെ വി.കുരിശ്: സത്യവും മിഥ്യയും	16
PASTORAL SOLICITUDE IN THE CORONA TIMES	18
MATHRUVEDHI NEWS	23
CATECHISM NEWS	24
CBCI NEWS	25
DELHI RIOTS 2020	26
PUNJAB MISSION NEWS	27
WORLD NEWS	28
PARISH NEWS	30

APPEAL FOR HOLY LAND COLLECTIONS BY PREFECT OF ORIENTAL CONGREGATION

February 26, 2020
Ash Wednesday

Your Excellency,

“Jesus will be in agony even to the end of the world; we must not sleep during that time” (Blaise Pascal, *Pensées*, 553). Pascal’s phrase reminds us of the mystery of the Redeemer’s struggle and suffering, which the liturgical year celebrates and makes present in a special way through Holy Week and the Sacred Triduum. It is an affirmation that also underlines the fact that Christ identifies himself with the agony and suffering of those who in history seem to know nothing but an interminable Good Friday: people tried by solitude, by war and by hunger, by rejection and abandonment.

Pope Francis’ prayer at the end of the Way of the Cross in the Colosseum on 19 April 2019 reviews the evils and pains of the world and places them beside the Cross of Jesus: “The cross of those who hunger for bread and for love; the cross of those who are alone and abandoned, even by their own children and relatives; the cross of those who thirst for justice and peace; the cross of the elderly who bear the weight of the years and of solitude; the cross of migrants who find doors closed due to fear, and hearts armoured by political calculations; the cross of the little ones, wounded in their innocence and their purity; the cross of humanity that wanders in the darkness of uncertainty and in the obscurity of the culture of the momentary”. It concludes, “Lord Jesus, revive in us the hope of the resurrection and of your definitive victory against every evil and every death”.

The Holy Land is the physical place where Jesus lived this agony and this suffering, transforming it into redemptive action thanks to an infinite love. At Gethsemane, this land receives the drops of blood that he sweats. In the upper room, he anticipates the offering of himself that he will make on the cross through the gift of the Eucharist, but also through the washing of feet and the precept of brotherly love. Along the Via Dolorosa, we can still imagine the places of the double trial and condemnation of Jesus. We can see him as he walks the road carrying the cross, helped by Simon of

to be continued on page no 14

ഇടയലേഖനം

(PASTORAL LETTER)

ദൈവകൃപയാലും ശൈഹീക സിംഹാസനത്തിന്റെ മനോഹൃണത്താലും ഫരീദാബാദ്-ഡൽഹി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ കുര്യാക്കോസ് ഭരണികുളങ്ങര തന്റെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട ഇടവകകളിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിമാർക്കും അസഭേന്തിമാർക്കും മറ്റു വൈദികർക്കും സന്യാസിനീസന്യാസിമാർക്കും വിശ്വാസികൾക്കുമായി എഴുതുന്നത്.

മിശിഹായിൽ സ്നേഹമുള്ള മാതാപിതാക്കളെ, സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ, പ്രിയമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളേ, അമ്പത് നോമ്പിന്റെ അരുപിയിൽ നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ഉയിർപ്പ് തിരുനാളിന്റെ മംഗളങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി ആശംസിക്കുന്നതോടൊപ്പം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും കുടുംബത്തിലും ഇടവക കൂട്ടായ്മയിലും ഉത്ഥിതന്റെ ശാന്തിയും സമാധാനവും നിറഞ്ഞു നിൽക്കട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2012-ൽ സ്ഥാപിതമായ ഫരീദാബാദ്-ഡൽഹി സീറോ മലബാർ രൂപത നിലവിൽ വന്നിട്ട് എട്ട് വർഷത്തോളമായല്ലോ. നമുക്കേവർക്കും അറിയാവുന്നതുപോലെ ഡൽഹി, ഹരിയാന, പഞ്ചാബ്, ഹിമാചൽ പ്രദേശ്, ജമ്മു കാശ്മീർ, ഉത്തർ പ്രദേശ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ രൂപത അജപാലന രംഗത്ത് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും, വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ചും, പ്രത്യേകിച്ചും വൈദികരുടെയും മിഷനറിമാരുടെയും അഭാവത്തെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾക്ക് അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഒന്നാമതായി ഇത്ര വിശാലമായ പ്രദേശത്ത് അനുയോജ്യമായ പ്രേഷിത സാന്നിധ്യത്തിന് നമുക്ക് ആവശ്യത്തിന് വൈദികരില്ല എന്നുള്ളതാണ്. വിളവധികം വേലക്കാരോ ചുരുക്കം, അതിനാൽ തന്റെ വിളവിന്റെ ഭൂമിയിലേക്ക് വേലക്കാരെ അയയ്ക്കാൻ വിളവിന്റെ നാമനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (മത്താ. 9:37-38). പൗലോസ് ശ്ലീഹാ റോമക്കാർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ (1, 13), അങ്ങനെ മറ്റൊരുവൻ സ്ഥാപിച്ച അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയാതെ, ക്രിസ്തുവിനെ അറിയാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ അത്യധികം ഉത്സാഹം കാണിക്കുന്ന ധാരാളം വൈദികർ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവിക പദ്ധതിയോടുചേർന്ന്, കൂടുതൽ ത്യാഗമനോഭാവത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എല്ലാ യുവമാതാപിതാക്കളോടും ഞാനാഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ചേട്ടൻ, ചേട്ടത്തി, അനുജൻ, അനുജത്തി, ആങ്ങള, പെങ്ങൾ, വലേട്ടൻ, വലച്ചച്ചി തുടങ്ങിയ ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് ബോധ്യം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എഫേസോസുകാർക്കുള്ള ലേഖനം (6,7) പറയുന്നതുപോലെ മനുഷ്യനുവേണ്ടിയല്ല, കർത്താവിനുവേണ്ടി എന്ന പോലെ, സന്മനസ്സോടെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ, സന്നദ്ധതയുള്ള ത്യാഗമനോഭാവമുള്ള ധാരാളം കുട്ടികൾ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. അതുകൊണ്ട് ദൈവം എന്നെയും നിങ്ങളെയും ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ രൂപതയുടെ അജപാലന ശുശ്രൂഷ ഈ കാലഘട്ടത്തിലും വരും കാലഘട്ടത്തിലും സുഗമമായി നടത്തികൊണ്ടുപോകുവാൻ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെ ഉണർന്ന് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട സമയമാണിത്. നമ്മുടെ അനുദിന ദിവ്യബലികളിലും, കുടുംബപ്രാർത്ഥനകളിലും ധാരാളം

ദൈവവിളികൾ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി നമുക്ക് പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കാം.

നമ്മുടെ രൂപതയിൽ ദൈവവിളി പ്രോത്സാഹനത്തിനായി ബഹു. ജൂലിയസ് അച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അത്മായരിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വൊക്കേഷൻ ആനിമേഷൻ ടീം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ടീമിൽ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ, കൂടുതൽ ദൈവവിളി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ, പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കൂടുതൽ സഭാമക്കളെ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ സ്നേഹപൂർവ്വം ക്ഷണിക്കുന്നു.

ശാരീരിക സഭയെന്നറിയപ്പെടുന്ന കുടുംബം ദൈവവിളി പര്യവേഷണത്തോടു കൂടി നേഴ്സറിയാണ്. മത്തായി 13:8-ൽ പറയുന്നതുപോലെ നല്ല നിലത്ത് വീണ വിത്ത് 100, 60, 30 മേനി വിളവ് നൽകിയതുപോലെ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും നല്ല കുഞ്ഞുങ്ങളെ പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കും, സമർപ്പിത ജീവിതത്തിലേയ്ക്കും വേണ്ടി ദൈവത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കൾ സന്തോഷം കാണിക്കണം. പ്രതിസന്ധികളിലും കഷ്ടപ്പാടുകളിലും സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലും അനാരോഗ്യത്തിലും എല്ലാം ദൈവഹിതം കണ്ടെത്തുന്ന മാതൃക കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും ദൈവവിളി കിട്ടേണ്ടത് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യമാണ്. സാർത്ഥത വെടിഞ്ഞ് മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും അഞ്ചാമത്തെയും കുട്ടികളെ ദൈവിക വേലയ്ക്കായി നമുക്ക് സമർപ്പിക്കാം. ഇതിനായി എല്ലാ യുവമാതാപിതാക്കളെയും നല്ലവനായ ദൈവം ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

സഭയ്ക്കും സഭയുടെ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും എതിർസാക്ഷ്യം നൽകുന്ന തരത്തിൽ പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില വീഴ്ചകളെ പർവ്വതീകരിച്ച് കുടുംബങ്ങളിലും പൊതുവേദികളിലും ചർച്ചചെയ്ത് സഭയെയും, പൗരോഹിത്യത്തെയും വികലമാക്കുന്നതും വിമർശിക്കുന്നതും വൈദികാനന്തസിലേക്കുള്ള വിളിയെയും പൗരോഹിത്യത്തെയും കാര്യമായി ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും, പണം കൊണ്ടും ദൈവവിളിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമാണ് മേൽ പറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള വിമർശനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതും വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. സഭയുടെയും, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും ചെറുതോ വലുതോ ആയ വീഴ്ചകളിൽ സഭയോട് ചേർന്ന് സഭയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായിക്കുകയെന്നത് സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ കടമയാണ്.

വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പരിശീലനത്തിന് സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കുകയെന്നതാണ് ദൈവവിളി പ്രോത്സാഹനത്തിന് നമുക്ക് മുമ്പിലുള്ള അടമയായ മാർഗ്ഗം. വൈവിധ്യവും വിസ്തൃതവുമായ നമ്മുടെ രൂപതയിൽ അജപാലന ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ഇപ്പോൾ എൺപത്തിയഞ്ചോളം (85) വൈദികർ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഇരുപത്തിനാലുപേർ (24) മാത്രമാണ് നമ്മുടെ ഫരീദാബാദ് രൂപതയുടെ സ്വന്തമായുള്ള. ശേഷിക്കുന്ന അറുപത്തിയൊന്നു (61) വൈദികർ നമ്മുടെ സഭയുടെ കേരളത്തിലേയും, കേരളത്തിനു പുറത്തുള്ള മിഷൻ രൂപതകളിൽ നിന്നും വിവിധ സന്യാസസഭകളിൽ നിന്നുമൊക്കെയായി താൽക്കാലിക ശുശ്രൂഷക്കുവേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. ഒന്നോ, രണ്ടോ, മൂന്നോ വർഷത്തെ സേവനത്തിനു ശേഷം അവർ താന്താങ്ങളുടെ മാതൃരൂപതകളിലേക്കും സന്യാസ സഭകളിലേക്കും തിരിച്ചുപോകേണ്ടവരാണ്. സുവിശേഷ വേലയ്ക്കായി ഇനിയും ധാരാളം വൈദികരെ നമുക്ക് ആവശ്യമാണ്. സുവിശേഷവൽക്കരണത്തിനും അനുബന്ധ ശുശ്രൂഷകൾക്കും വളക്കൂറുള്ള പഞ്ചാബ് മിഷൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തുവാൻ ആവശ്യത്തിന് വൈദികർ ഇല്ലാത്തത് നമ്മുടെ മിഷൻ ശുശ്രൂഷകളെ കാര്യമായി ബാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വിസ്തൃതവും ഫലഭൂയിഷ്ടവുമായ ഈ മിഷൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ നമുക്കാവശ്യമായ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമായ കാര്യമാണെന്ന വസ്തുത നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഇപ്പോൾ വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടം നടക്കുന്ന തൊമ്മൻകുത്തിലുള്ള നമ്മുടെ മൈനർ സെമിനാരിയിൽ 1, 2, 3 വർഷങ്ങളിലായി 52 വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിശീലനം നടത്തിവരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മുടെ രൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി വൈദിക പരിശീലനത്തിന് വന്നിട്ടുള്ള ഇവരെ തികച്ചും സൗജന്യമായാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അവരുടെ പഠന ചിലവുകൾ നമ്മുടെ രൂപത തന്നെ വഹിച്ചു വരുന്നു.

കേരളത്തിലും, കേരളത്തിനു പുറത്തും ഭാരതത്തിനു പുറത്തുമുള്ള മേജർ സെമിനാരികളിലായി

എൺപത്തിനാലോളം (84) വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിശീലനം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം സന്തോഷപൂർവ്വം ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു. റോമിൽ നമുക്ക് അഞ്ച് സെമിനാരിക്കാർ ഉണ്ടെന്നത് ഒരു പുതിയ രൂപത എന്ന നിലയിൽ അഭിമാനകരമാണ്. ഇവരുടെയെല്ലാം പഠനത്തിനും, പരിശീലനത്തിനും വേണ്ടി വരുന്ന സാമ്പത്തിക ചിലവുകൾ 8 വർഷം മാത്രം പ്രായമായ നമ്മുടെ രൂപതയ്ക്ക് താങ്ങാവുന്നതിൽ അധികമാണെന്നുള്ള കാര്യം നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഇന്നത്തെ കണക്കനുസരിച്ച് മേജർ സെമിനാരിയിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു വൈദിക വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഒരു വർഷം ഏകദേശം 60,000 (അറുപതിനായിരം) രൂപ ചെലവ് വരുന്നുണ്ട്. അതായത് ഏകദേശം 50,40,000 (അമ്പതുലക്ഷത്തി നാല്പ്പതിനായിരം രൂപ ഫീസ് ഇനത്തിൽ മാത്രം ചെലവ് വരുന്നുണ്ട്. അതുകൂടാതെ 52 മൈനർ സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പരിശീലനത്തിനായി ഏകദേശം 22 ലക്ഷം (ഇരുപത്തിരണ്ട് ലക്ഷം) രൂപയും ചെലവ് വരുന്നുണ്ട്. ആശുപത്രി ചിലവുകൾ ഉണ്ടായാൽ അതുവേറെ. അതായത് നമ്മുടെ രൂപതയിലെ മൊത്തം വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനത്തിനും പരിശീലനത്തിനുമായി ഒരു വർഷം മാത്രം 72 ലക്ഷം രൂപയോളം ചെലവ് വരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ രൂപതയുടെ ഇപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥയിൽ ഇത്രയും ഭീമമായ സംഖ്യ ഓരോ വർഷവും ചെലവഴിക്കുകയെന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഊഹിക്കാമല്ലോ.

ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉദാരമതികളായ നിങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്. മാസാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു മേജർ സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഒരു മാസം ഏകദേശം 5000/- രൂപയാണ് ചെലവ് വരുന്നത്. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കൊറിന്തോസുകാർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ (1 Cor 4:1) ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസന്മാരും ദൈവീക രഹസ്യങ്ങളുടെ കാര്യസ്ഥന്മാരുമാകാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രാർത്ഥനാ സഹായം കൊണ്ടും പണംകൊണ്ടും പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ കൊണ്ടും സഹായിക്കുവാൻ ദൈവാത്മാവ് പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതനുസരിച്ച് നിങ്ങളെല്ലാവരും തയ്യാറാവണമെന്ന് ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്.

നിങ്ങളുടെ ദശാംശത്തിന്റെ പീതമോ, ആദ്യമായി ജോലി ലഭിക്കുന്നവർ ആദ്യത്തെ ശമ്പളമോ പ്രൊമോഷൻ കിട്ടുമ്പോഴുള്ള പ്രതിഫലമോ ഒക്കെ ദൈവവിളി പ്രോത്സാഹനത്തിനായി സംഭാവന ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. മുൻകാലങ്ങളിൽ വൈദികനാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ട് പലവിധ കാരണങ്ങളാൽ അത് സാധിക്കാതെപോയി. പിൻക്കാലത്ത് അത്യാജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും സഹകരിക്കാൻ സാധിക്കും.

ഇതിനകം ദൈവവിളി പ്രോത്സാഹനത്തിനും മൈനർ സെമിനാരിക്കുമായി സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകുന്ന എല്ലാ ഉപകാരികളെയും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളെയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുകയും അവർക്ക് പ്രത്യേകം ദൈവാനുഗ്രഹം നേരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, തങ്ങളുടെ ജീവിതം കേരളത്തിന് പുറത്ത് ഈ മിഷൻ രൂപതയിൽ സേവനം ചെയ്യുവാനായി ത്യാഗപൂർവ്വം മുമ്പോട്ട് വന്നിട്ടുള്ള ഈ യുവജനങ്ങളുടെ അർപ്പണ മനോഭാവത്തെ ശ്ലാഘിക്കുന്നതോടൊപ്പം തങ്ങളുടെ മക്കളെ സഭാ സേവനത്തിനായി വിട്ടുനൽകാൻ സന്നദ്ധരായ മാതാപിതാക്കളുടെ മഹാമനസ്കതയ്ക്ക് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ അവസരത്തിൽ, നിങ്ങളെ നമ്മുടെ മൈനർ സെമിനാരിയിലേക്ക് സ്നേഹപൂർവ്വം, ക്ഷണിക്കുകയാണ്. തൊടുപുഴയ്ക്ക് അടുത്തുള്ള തൊമ്മൻകുത്തിലെ ഈ സെമിനാരിയിൽ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചാൽ താമസിക്കുവാനും സൗകര്യമുണ്ട്.

വിളവിന്റെ നാഥനായ ഈശോനാഥൻ നമ്മെ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ■

സ്നേഹപൂർവ്വം
നിങ്ങളുടെ പിതാവ്
ആർച്ച്ബിഷപ്പ് കൂര്യാക്കോസ് ഭരണികുളങ്ങര
ഫരീദാബാദ്-ഡൽഹി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

(കരോൾ ബാഗിലുള്ള രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2020-21 ആണ്ട് മാർച്ച് 30-ാം തീയതി തികളാഴ്ച നൽകപ്പെട്ടത്. ഈ ഇടയലേഖനം ലോക്ക് ഡൗൺ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം വരുന്ന ഞായറാഴ്ച കുർബാന മദ്ധ്യേ എല്ലാ പള്ളികളിലും ഞായറാഴ്ച കുർബാനയുള്ള എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും പൊതുജനങ്ങൾക്കായി വായിക്കേണ്ടതാണ്.)

CONSECRATION TO THE IMMACULATE HEART OF MARY

Archbishop Kuriakose Bharanikulangara

As Christians we practise different kinds of devotions and among them the prominent one is the devotion to Mother Mary. Syro-Malabar Church has a strong tradition of praying the rosary and the Novena of Mother of Perpetual Succour on Saturdays. It is from the devotion to Mother Mary, the practice of Consecration to Immaculate Heart of Mother Mary originated, especially after the apparition of BVM in Fatima. When we look into the Gospel we can see that the presence of the Mother had a great importance from the birth to the death of Jesus Christ and in the early Church, at Pentecost and later.

What is the Consecration to Immaculate Heart of Mother Mary?

In the East, we have what may be seen as the oldest formula of consecration to Mother Mary proper in the writings of St. John Damascene, "O Mother, before you today we take our stand, o mother of God, you are our hope, you are our surest and strongest anchor, we bind ourselves to you. To you we consecrate our minds, our soul, our body, all that we are. We honour you as much as we can".

During the time of reformation (16th century), consecration to Mother Mary found a prime

position in the everyday time-table of most of the religious communities. Later in the 17th century, St. Marie Grignon de Montfort gave popularity to the consecration to the Blessed Virgin.

In 1942, during the Second World War, **Pope Pius XII** issued a new form of consecration. He directed the faithful to address the Blessed Virgin Mary as the Queen of the Most Holy Rosary, declaring that, "In thee and in thy Immaculate Heart, at this grave hour of human history, do we put our trust; to thee we consecrate ourselves, not only with all of the Holy Church... but also with the whole world, torn by discords, agitated with hatred, the victim of its own iniquities. "

Pope Pius XII made this act of consecration twice in 1942, first in Fatima on 13 October and later in the Basilica of St. Peter on 8 December. In the Act of consecration in Rome, the Pope made an allusion to Russia, a nation that was professedly atheistic.

On 21 November 1964, Pope Paul VI reconsecrated the world to the Immaculate Heart of Mary saying "O Mary, while acknowledging Jesus Christ as the one true Saviour, we entrust the whole human race to your Immaculate Heart. Deliver

mankind from the scourges deserved for its sins, grant peace to the entire world; a peace founded on truth, on justice, on freedom and on love.”

On May 13, in the first anniversary of the attempted assassination of himself, Pope John Paul II renewed the previous acts of consecration at St. Peter’s Square.

Pope Benedict XVI and Pope Francis did this consecration many times, at different occasions.

Consecration to the Immaculate Heart of Mary – Meaning

Pope Pius XII teaches that “Consecration to the Mother of God is a total gift of self, for the whole of life and for all eternity...”The consecration includes the Rosary, meditation and Communions of reparation, prayer for the conversion of sinners and in reparation for offenses against the Divine Majesty. To everyone who makes the consecration and sincerely tries to live it, Our Lady promised “I will never leave you; my immaculate Heart will be your refuge and protection.

The 33 day consecration consists of an initial 12 day preparation followed by a period of three consecutive weeks, each week focusing on a different theme. The preparation would begin 33 days prior and after the 33 days program is completed, the Act of Consecration is made on a Marian feast day.

How to make the Act of Consecration

The Consecration can be done for the remission of sins, conversion and salvation of oneself and for others: mother can do it for her children, wife can do it for husband, children can do it for parents, bishops can do it for the whole diocese, a parish priest can do it for the parish etc. the preparation consists of Creed, message of Mary, various prayers and a brief prayer of dedication. Once the consecration is made, it is for life. It can then be renewed annually. Through this, we are giving (offering) Mary all of ourselves- heart, mind and soul.

Why to make the Consecration to Immaculate Heart of Mother Mary?

From the history of the Church, we see that at most

difficult times, for instance during the I and II World War, when atheism, persecution against Christian faith prevailed, when plagues and diseases haunted the human kind, when world peace was at stake, etc., the Church leadership Consecrated the world to the Immaculate Heart of Mary.

Now the world is facing a pandemic and we say that the humankind is undergoing a situation worse than the Second World War. The tragic consequences are said to be more challenging than the Second World War. Our Prime Minister also mentioned it the other day. Such opinions were based on the effects of the pandemic. But what are the causes?

I would like to go back to the reflections of Pope Francis, which he made the other day at St. Peter’s Square. On the religious or spiritual level, let us see how Pope Francis describes those effects. “When evening had come” (Mk 4:35), ... we have realized that we are on the same boat, all of us fragile and disoriented, but at the same time ... all of us are called to row together, each of us in need of comforting the other. On this boat... are all of us. Just like those disciples, who spoke anxiously with one voice, saying “We are perishing” (v. 38), so we too have realized that we cannot go on thinking of ourselves, but only together can we do this” (Pope Francis). The words of Jesus must resound in our heart at these testing times: “Why are you afraid? Have you no faith?”We should have solidarity and hope; no panic; we have to be together.

Our prayers should not be limited to survive and to get protected, and to sympathise. But to avoid evils that precipitated this tragedy.

What are those evils or causes that gave birth to this tragedy?

Back to the words of Pope Francis: “In this world, ... we have gone ahead at breakneck speed, feeling powerful and able to do anything. Greedy for profit, we let ourselves get caught up in things, and lured away by haste. We did not stop at your reproach to us, we were not shaken awake by wars or injustice across the world, nor did we listen to the cry of the poor or of our ailing planet. We carried

on regardless, thinking we would stay healthy in a world that was sick. Now that we are in a stormy sea, we implore you: "Wake up, Lord!".

From the words of Pope Francis and Encyclicals of the Church, in my personal opinion, the causes of the current crisis are threefold:

- 1. The false notion of the development and genetic engineering without morality
- 2. The disproportionate use and abuse of the Environment
- 3. The unethical imbalance of power speculated by the Nations

We can do everything, at any cost ... against all conventional moral standards.

To explain this, let me first have a small analysis of the origin of Corona, as the scientists clarify. The virus Covid-19 was found in the wet market of Wuhan in China where you get everything- all forbidden wild animals, any type of traditional medicine, meat etc. Corona virus arose in a wildlife host before jumping to humans. Bats and pangolins are the suspected carriers and from them to humans. "Researchers conclude that the virus is transmitted to the humans through a "natural evolution,". They dismiss "any speculation about deliberate genetic engineering." Through natural selection in a non-human host and then jumped to humans. They rule out laboratory manipulation as a potential origin for SARS-CoV-2". However, in all probability, it could be through a deliberate action or a collateral by-product of genetic mutation. It is through genetic sequencing, they were able to detect corona viruses in five pangolins.

This is how previous corona virus outbreaks have emerged, with humans contracting the virus after direct exposure to civets (SARS) - SARS (Severe Acute Respiratory Syndrome) - WHO and camels Middle East respiratory syndrome corona virus (MERS ... – WHO MERS).

The disproportionate use and abuse of the Environment

It has been noted that Genetic Mutation and Experiments have not always within ethical standards. Through genetic engineering, genes can

be mutated in plants and fruits developing GMOs (genetically modified organisms). The WHO defines it as follows: "Genetically modified organisms (GMOs) can be defined as organisms (i.e. plants, animals or microorganisms) in which the genetic material (DNA) has been altered in a way that does not occur naturally by mating and/or natural re-combination. The technology is often called "modern biotechnology" or "gene technology", sometimes also "recombinant DNA technology" or "genetic engineering". It allows selected individual genes to be transferred from one organism into another, also between nonrelated species. Foods produced from or using GM organisms are often referred to as GM foods.

We see that "everything in the environment" is used and misused for the use and profit of humankind, even human cells and bone marrow (stem cell experiments).

Saint John Paul II called for a global ecological conversion and insisted to safeguard the moral conditions for an authentic human ecology. The destruction of the human environment is extremely serious, not only because God has entrusted the world to us men and women, but because human life is itself a gift which must be defended from various forms of debasement. Authentic human development has a moral character. It presumes full respect for the human person, but it must also be concerned for the world around us and "take into account the nature of each being and of its mutual connection in an ordered system".

Pope Benedict asked to recognize that the natural environment has been gravely damaged by our irresponsible behaviour and remarked that man is spirit and will, but also nature. The social environment has also suffered damage. "Both are ultimately due to the same evil: the notion that there are no indisputable truths to guide our lives, and hence human freedom is limitless." With paternal concern, Benedict urged us to realize that creation is harmed "where we ourselves have the final word, where everything is simply our property and we use it for ourselves alone. The misuse

of creation begins when we no longer recognize any higher instance than ourselves, when we see nothing else but ourselves”

Pope Francis in his Encyclical *Laudato Si* explained the urgent challenge to protect our common home together to seek a sustainable and integral development. “The urgent challenge to protect our common home includes a concern to bring the whole human family together to seek a sustainable and integral development, for we know that things can change. ...”

According to him, the tragic effects of environmental degradation are on the lives of the world’s poorest. The Pope spoke about pollution, waste and the throwaway culture. He observed that the consequences of loss of bio-diversity are drastic. The degree of human intervention, often in the service of business interests and consumerism is actually making our earth less rich and beautiful. Replacement of virgin forest with plantations of trees, wetlands converted into cultivated land etc. lose the enormous biodiversity which they formerly hosted. Water bodies are affected by dumping of waste and uncontrolled or selective fishing. “But a sober look at our world shows that the degree of human intervention, often in the service of business interests and consumerism, is actually making our earth less rich and beautiful, ever more limited and grey, even as technological advances and consumer goods continue to abound limitlessly.

He is concerned about the replacement of virgin forest with plantations of trees, usually monocultures, which is rarely adequately analysed. “Yet this can seriously compromise a biodiversity which the new species being introduced does not accommodate. Similarly, wetlands converted into cultivated land lose the enormous biodiversity which they formerly hosted. In some coastal areas the disappearance of ecosystems sustained by mangrove swamps is a source of serious concern.” The Encyclical spoke about oceans, tropical and subtropical seas, marshy lands, etc which suffer the consequences of the environmental degradation. In such environmental degradation, it becomes

difficult to hear the cry of nature itself.

The human environment and the natural environment deteriorate together; we cannot adequately combat environmental degradation unless we attend to causes related to human and social degradation. In fact, the deterioration of the environment and of society affects the most vulnerable people on the planet: “Both everyday experience and scientific research show that the gravest effects of all attacks on the environment are suffered by the poorest”.

While human intervention on plants and animals is permissible when it pertains to the necessities of human life, the Catechism of the Catholic Church teaches that experimentation on animals is morally acceptable only “if it remains within reasonable limits [and] contributes to caring for or saving human lives”. The Catechism firmly states that human power has limits and that “it is contrary to human dignity to cause animals to suffer or die needlessly”. All such use and experimentation “requires a religious respect for the integrity of creation”.

The Pope made it clear that the Church values the benefits which result “from the study and applications of molecular biology, supplemented by other disciplines such as genetics, and its technological application in agriculture and industry”. But he also pointed out that this should not lead to “indiscriminate genetic manipulation”, which ignores the negative effects of such interventions.

The human intervention on plants and animals, which at present includes genetic manipulation by biotechnology for the sake of exploiting the potential present in material reality, cannot be justified.

It is noted that “although no conclusive proof exists that GM cereals may be harmful to human beings, and in some regions their use has brought about economic growth which has helped to resolve problems, there remain a number of significant difficulties which should not be underestimated.”

In all these matters, we “require constant

attention and a concern for their ethical implications” and the Pope called for an integral ecology. “Since everything is closely interrelated, and today’s problems call for a vision capable of taking into account every aspect of the global crisis, I suggest that we now consider some elements of an integral ecology, one which clearly respects its human and social dimensions. The need of the time is an environmental, economic and social ecology.

The Chief Environmental Economist at the United Nations Environment Programme (UNEP) recently stated that “since Corona outbreak an 84.5 per cent increase in good air quality in 337 cities, shows a decline in nitrogen dioxide over China. This demonstrates a trade-off between consumption-driven society (and its interference with nature) and the resiliency of nature and ecosystems. The UNEP noted that regardless of its cause or origin, the emergence of COVID-19 has underscored the mutually-affective relationship between people and nature.

We know that in Delhi, today Air Quality Index is 69 – we have seen this up to 858; Air quality index in Delhi before lockdown was 214 high and 65 low after 6th day. We have experienced here the highest 858.

We do all these under a false notion of development and genetic engineering without morality. The related MDGs (Millennium Development Goals) ¹ and the SDGs (Sustainable

Development Goals) ² should be aimed at integral human development and focus on the innate human dignity of human person. The targets and indicators of such development should be achieved with responsibility, and justice, not mere profit and consumerism.

To conclude let me say an anecdote of an elderly man. After a long stay for Corona in a hospital in Italy, a 93 year old man got better and on the day of discharge, he was told to pay nominally for the ventilator for one day. It was around 5,000.-Euros and the old man started to cry. The doctors advised him not to cry over the bill. Then the old man said, “I don’t cry because of the money I have to pay. I can pay all the money. I cry because I have been breathing God’s air for 93 years but I never paid for it. It takes 5000.-Euros to use a ventilator in a hospital for one day. Do you know how much I owe to God? I didn’t thank God for that before.” This made all the doctors cry. When we breathe the air freely without pain or illness, no one takes the air seriously or appreciates it. Only when we enter the hospital we realize that breathing oxygen with a ventilator costs a lot.

All things that we need are given by God, the Creator. All five prime elements of nature in Indian thought- earth, water, fire, air, and space -are gifts of the Almighty. Disproportionate mutation of these will have disproportionate reactions. They are given for our use. We should learn to use it with responsibility and justice, and we are not to abuse it. ■

Compiled from the talks by Br. Jino Kalaparambil

1. The 2000 Millennium Development Goals, to be achieved in 2015 are the following to eradicate extreme poverty and hunger; to achieve universal primary education; to promote gender equality and empower women; to reduce child mortality; to improve maternal health; to combat HIV/AIDS, malaria, and other diseases; to ensure environmental sustainability; and to develop a global partnership for development.

2. The 17 sustainable development goals (SDGs) to be achieved in 2030 to transform our world are:

GOAL 1: No Poverty; GOAL 2: Zero Hunger; GOAL 3: Good Health and Well-being; GOAL 4: Quality Education;

GOAL 5: Gender Equality; GOAL 6: Clean Water and Sanitation; GOAL 7: Affordable and Clean Energy; GOAL 8: Decent Work and Economic Growth; GOAL 9: Industry, Innovation and Infrastructure; GOAL 10: Reduced Inequality; GOAL 11: Sustainable Cities and Communities; GOAL 12: Responsible Consumption and Production;

GOAL 13: Climate Action; GOAL 14: Life Below Water; GOAL 15: Life on Land; GOAL 16: Peace and Justice Strong Institutions; GOAL 17: Partnerships to achieve the Goal.

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയ പ്രതിഷ്ഠ

മാർ ജോസ് പുത്തൻവീട്ടിൽ

ഈ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനും മാതാവിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിനും ഓരോ വ്യക്തിയെയും കുടുംബത്തെയും രാജ്യത്തെയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന അനുഗ്രഹദായകമായ പാരമ്പര്യം തിരുസഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ നാമോരോരുത്തരെയും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനും മാതാവിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിനും പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്.

എന്താണ് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമെന്നും എന്തിനാണ് എങ്ങനെയാണ് തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതെന്നും ഈ ലേഖനത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

എന്താണ് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം

ഇന്ന് നമ്മൾ കാണുന്ന തിരുഹൃദയരൂപം 1673 ഡിസംബർ 27- ന് വിസിറ്റേഷൻ സന്യാസിനിയായിരുന്ന വി. മാർഗരറ്റ് മേരി അൽകോക്കിന് ദർശനത്തിലൂടെ ഈശോ വെളിപ്പെടുത്തി നൽകിയതാണ്.

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ

- ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം ശരീരത്തിന്റെ പുറത്താണ്.**
അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഈശോയുടെ സ്നേഹം എപ്പോഴും നമ്മെ മാടിവിളിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. എല്ലാവർക്കും ഓടിപ്പിട്ട് അഭയം പ്രാപിക്കാൻ പറ്റിയ ഹൃദയമാണ് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം
- തിരുഹൃദയത്തിൽ ഒരു വിശുദ്ധ കുരിശ് ഉണ്ട്.**
കുരിശ് രക്ഷയുടെ അടയാളമാണ്. കുരിശിലൂടെയാണ് ഈശോ നമുക്കെല്ലാവർക്കും രക്ഷ പ്രധാനം ചെയ്തത്. ഈ കുരിശാണ് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിലും ഉള്ളത്.
- മുൾമുടിയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഹൃദയമാണ്**
ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് സഹനമാണ്. ഈശോ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഒത്തിരിയേറെ സഹിച്ചു. ഈശോ ഇന്നും നമ്മുടെ സഹനത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു. നമ്മുടെ പാപങ്ങളും നിന്ദനങ്ങളും മൂലം ഇന്നും ഈശോയുടെ ഹൃദയം വേദനിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിലെ മുൾമുടി കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഓർത്തു അനുതപിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയണം
- തിരുഹൃദയത്തിൽ അഗ്നിനാളമുണ്ട്**
ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഈശോയുടെ അസ്തമിക്കാത്ത സ്നേഹമാണ്. എക്കാലത്തും എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവമാണ് നമുക്കുള്ളത്. എല്ലാവരെയും ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കണമെന്നാണ് ഇതിലൂടെ ഈശോ പറയുന്നത്.

5. തിരുഹൃദയത്തിൽ മുറിവുകളുണ്ട്

ഇത് ജീവന്റെ അടയാളമാണ്. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ഒഴുകുന്ന രക്തവും വെള്ളവും നമുക്ക് നിത്യജീവൻ നൽകുന്നു. ഈ മുറിവിൽ നിന്ന് കുദാശകളായ കൃപകൾ ഒഴുകുന്നു.

6. തിരുഹൃദയം നിലക്കാതെ തുടിക്കുന്നു.

ഈശോ ലോകത്തിലെ എല്ലാ സഹനങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തു. അസ്തമിക്കാത്ത സ്നേഹമാണ് ആ തിരുഹൃദയത്തിലുള്ളത്.

എന്തിനാണ് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു നമ്മളെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത്

വളരെ പ്രസിദ്ധമായ, അഭിഷേകമുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്-“എന്റെ ഈശോയെ, എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന് ഒത്തതാക്കണമേ.”നമ്മുടെ ഹൃദയം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം പോലെയാവുമ്പോൾ നമ്മൾ വിശുദ്ധരായി മാറും. നമ്മൾ മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവായി രൂപാന്തരപ്പെടും. അങ്ങനെ കുടുംബങ്ങൾ തിരുകുടുംബങ്ങളായി മാറും. സഭ തിരുസഭയായി മാറും. ലോകം ദൈവരാജ്യമായി മാറും. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും കൃപയും വിശുദ്ധിയും നന്മയും ധാരാളമായി ഒഴുകും. ഹൃദയശുദ്ധിയോടെ നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ മഹാത്മ്യങ്ങളെ കാണാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും

തിരുഹൃദയത്തിന്റെ 3 പ്രധാനഗുണങ്ങൾ

1. കരുതലുള്ള ഹൃദയം

ഈശോയുടെ ഹൃദയം കരുതലുള്ള ഹൃദയമാണ്. നല്ല സമരിയക്കാരന്റെയും കാണാതായ ആടിന്റെയും ഉപമകളിലൂടെ ഈശോയുടെ കരുണ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും.

2. പങ്കുവെയ്ക്കുന്ന ഹൃദയം

ഈശോയുടെ സ്നേഹം അനന്തമാണ്, അതിരില്ലാത്തതാണ്. കാനായിൽ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയതും അഞ്ചപ്പം അയ്യായിരം പേർക്ക് നൽകിയതും ലോകത്തിന് ഈശോ നൽകിയ ഏറ്റവും വലിയ ദാനമായ വി.കുർബാനയും പങ്കുവെയ്ക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ വലിയൊരു അടയാളമാണ്.

മൂന്നു തരത്തിലുള്ള സ്നേഹമുണ്ട് : 1.സ്വാർത്ഥ സ്നേഹം - എല്ലാം എന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു നടക്കണം എന്നുള്ള ചിന്ത; 2. വിഭജിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹം - സ്വന്തം കാര്യം നേടുവാൻ വേണ്ടി കുറച്ചുകാലത്തേക്കുള്ള സ്നേഹം; 3. സമ്പൂർണ്ണസ്നേഹം - സ്വജീവൻ പോലും നൽകി ഈശോ നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം പങ്കുവെച്ചു. ക്രിസ്തീയ ആദ്ധ്യാത്മികത എന്നത് തന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ ദൈവത്തെ മറ്റുള്ളവരെയും കുറിച്ച് മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നതാണ്. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമുക്ക് നൽകുന്നത് സമ്പൂർണ്ണ സ്നേഹമാണ്.

3. സഹിക്കുന്ന സ്നേഹം

ഈശോയുടെ ഹൃദയം നാമെല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, താങ്ങുന്ന, സ്വീകരിക്കുന്ന, പാപികളെ സ്നേഹിക്കുന്ന നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ കണ്ടെത്തുന്ന ഹൃദയമാണ്. ഈശോ പറയുന്നു അദ്ധ്യാനിക്കുന്നവരും ഭാരം വഹിക്കുന്നവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാം.

എങ്ങനെ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കണം

ആന്തരിക ഒരുക്കങ്ങൾ : ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ദിവസം കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ദേവാലയത്തിൽ പോയി കുമ്പസാരിച്ച് വി. കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്ത് ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിച്ച് ഒരുങ്ങണം. എല്ലാവരോടും അനുരഞ്ജനപ്പെട്ട് സ്നേഹത്തിലായിരിക്കണം. സാധ്യമെങ്കിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തെ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറാകണം.

ബാഹ്യമായ ഒരുക്കങ്ങൾ : ഭവനത്തിൽ ഒരു വൈദികനെ ക്ഷണിക്കണം. ഭവനത്തിൽ ഒരു പീഠം അലങ്കരിക്കണം. വൈദികൻ ഭവനം വെഞ്ചിരിക്കണം. കുടുംബനാഥൻ തിരുഹൃദയരൂപം പീഠത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതിനുശേഷം എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നു. വൈദികൻ ഒരു സന്ദേശം നൽകിയതിനുശേഷം എല്ലാവരും തിരുഹൃദയപ്രതിഷ്ഠ ഏറ്റുചൊല്ലുകയും വൈദികൻ സമാപനാശീർവാദം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

തിരുഹൃദയ ഭക്തിയിൽ നിലനിൽക്കാൻ:

1. കുടുംബത്തിലും മുറിയിലും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയരൂപം പ്രതിഷ്ഠിക്കുക.
2. എല്ലാദിവസവും തിരുഹൃദയത്തിനു മുൻപിൽ സമർപ്പിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക.
3. എല്ലാ ആദ്യവെള്ളിയാഴ്ചയും കുമ്പസാരിച്ച് വി.കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്ത് ദിവ്യകാര്യം സ്വീകരിക്കുക.
4. എല്ലാ വ്യാഴാഴ്ചയും ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവങ്ങൾ ധ്യാനിച്ചു രാത്രി ഒരു മണിക്കൂർ ആരാധന നടത്തുക.
5. തിരുഹൃദയത്തിന്റെ തിരുനാളിൽ വി.കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്ത് ആഘോഷിക്കുക.
6. തിരുഹൃദയ ജപമാല ചൊല്ലുക.
7. എന്റെ ഈശോയെ എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന് ഒത്തതാക്കണമേ എന്ന് ഇടയ്ക്കിടെ ചൊല്ലുക.
8. തിരുഹൃദയ ലുത്തിനിയ പ്രാർത്ഥിക്കുക.
9. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ജൂൺ മാസത്തിൽ തിരുഹൃദയ വണക്കമാസ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുക
10. തിരുഹൃദയ ഭക്തിയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുക.
11. ഈശോ നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുക.
12. തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.
13. തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നല്ല പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കുക, വീഡിയോകൾ കാണുക.
14. തിരുഹൃദയ ഭക്തരുടെ കൂട്ടായ്മ രൂപീകരിക്കുക.
15. തിരുഹൃദയ സ്നേഹം കാര്യം പ്രവർത്തികളിലൂടെ പങ്കുവെയ്ക്കുക.

വാഗ്ദാനങ്ങൾ

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ആരാദിക്കുന്നവർക്ക് 12 വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ കൃപകൾ ലഭിക്കും.

തിരുഹൃദയഭക്തി ഉള്ളവരോട് ഈശോ പറയുന്നു:

1. ഞാൻ അവർക്ക് അവരുടെ ജീവിതാവസ്ഥയ്ക്കു അത്യാവശ്യമായ എല്ലാ കൃപകളും നൽകും.
2. ഞാൻ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കും.
3. ഞാൻ അവരുടെ എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളിലും അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കും.
4. ഞാൻ അവരുടെ സകല സംരംഭങ്ങളുടെയുംമേൽ ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർഷിക്കും.
5. പാപികൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കാര്യം ഉറപ്പിച്ചാൽ ഉറപ്പിടവും അളവറ്റ സമൃദ്ധവും കണ്ടെത്തും.
6. മനോഹരമായുള്ള ആത്മാക്കൾ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരാകും.
7. തീക്ഷ്ണതയുള്ള ആത്മാക്കൾ വേഗത്തിൽ പൂർണ്ണതയുടെ ഉന്നതനിലയിലെത്തും.
8. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ചിത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ബഹുമാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഓരോ സ്ഥലത്തെയും ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കും.
9. ഏറ്റവും കഠിനമായ ഹൃദയങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു വരും ഞാൻ വൈദികർക്ക് നൽകും.
10. ഈ ഭക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരുടെ പേരുകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതപ്പെടും.
11. തുടർച്ചയായി ഒൻപതു ആദ്യവെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ ദിവ്യകാര്യം സ്വീകരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും അവസാനകാല സ്ഥിരതയുടെ കൃപ എന്റെ സർവ്വശക്തമായ സ്നേഹം നൽകുമെന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അധിക കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അവർ എന്റെ കൃപ കൂടാതെ മരിക്കുകയില്ല. കുടുംബങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതെ മരിക്കുകയും ഇല്ല. അവരുടെ അവസാന നിമിഷത്തിൽ എന്റെ ദൈവിക ഹൃദയം അവർക്കു അഭയകേന്ദ്രമായിരിക്കും.

എന്താണ് തിരുഹൃദയമെന്നും എന്തിനാണ് എങ്ങനെയാണ് തിരുഹൃദയം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതെന്നും നാം കണ്ടു. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന് നമ്മെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു സ്വയം വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും കുടുംബത്തെ തിരുക്കുടുംബമാക്കുവാനും ലോകത്തെ ദൈവരാജ്യമാക്കുവാനും നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യാം. തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതലായി പഠിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് തിരുഹൃദയഭക്തിയിൽ വളരുവാനും തിരുഹൃദയഭക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ദൈവം നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ■

Compiled from the talks by Br. Jino Kalaparambil

continue from page no 2

Cyrene, until he reaches Golgotha to be crucified. He entrusts us to Mary, hands himself over to the Father, dies and is placed in a new and empty sepulcher from which he will rise on the third day.

The Holy Land and especially the Christian community that lives there has always occupied an important place in the heart of the universal Church which – as St. Paul recalls – when it expresses its solidarity with Jerusalem, including through economic support, performs an act of restitution. Indeed, the whole Church has received from Jerusalem the gift and joy of the Gospel and of salvation in Christ Jesus “who, though he was rich, made himself poor for you, so that you could become rich through his poverty” (2 Cor 8:9). It is awareness of the gift received that still motivates us to give with joy and generosity, in fidelity to the Church’s earnest request to all her children.

You know well what severe trials the Church in the Holy Land and throughout the Middle East has endured over the centuries. Those trials are not yet finished: the tragedy of the progressive reduction of the number of local faithful continues, with the consequent risk of seeing the various Christian traditions that date back to the early centuries disappear. Long and exhausting wars continue to produce millions of refugees and strongly influence the future of entire generations. They see themselves deprived of the most basic goods such as the right to a peaceful childhood, to a harmonious school education, to dedicating one’s youth to looking for a job and forming a family, to discovering one’s vocation, to an industrious and dignified adult life, and to a peaceful old age.

The Church continues to work to safeguard the Christian presence and to give voice to the voiceless. She certainly does so on the pastoral

and liturgical level, which is fundamental for the life of our small communities. She also continues to work seriously to provide quality education through schools, which are fundamental for safeguarding Christian identity and for building fraternal coexistence especially with Muslims, according to the indications contained in the “Abu Dhabi Declaration”. Thanks to the generosity of the faithful around the world, the Church continues to make accommodation available to young people who wish to form a new family, as well as to facilitate their search for employment. Likewise, she continues to provide concrete material assistance where there are forms of endemic poverty, such as health needs and humanitarian emergencies linked to the flow of refugees and foreign migrant workers.

The care of the Sanctuaries, which would be impossible without the collection pro Terra Sancta, is also of fundamental importance, both because they preserve the memory of divine revelation, the mystery of the Incarnation and our Redemption; and because in those places the local Christian community finds the foundations of its identity. Around the sanctuaries and thanks to their presence, many of the Christian faithful find dignified work as they welcome the millions of pilgrims who in recent years have come, in ever increasing numbers, to visit the Holy Places.

To Your Excellency, to the priests, to the consecrated men and women, and to the faithful who strive for the success of the Collection, I have the joy of transmitting the deep gratitude of the Holy Father, Pope Francis.

Finally, as I invoke abundant divine blessings on your diocese, I offer my most fraternal greeting in the Lord Jesus. ■

Sincerely

+Leonardo Card. Sandri Prefect

PASTORAL TASK FORCE TO FIGHT COVID 19 ATTRACTS ATTENTION

Fr. Ginto K. Tom

The rapid spread of COVID 19 has pushed the world into a state of anxiety and uncertainty. The governments both Federal and State in our nation are doing everything in their capacity to curtail its spread. The various timely decisions of the governments including the decision of the central government to go for a nationwide 21-day lockdown have proven tremendously beneficial. Still, the spread of Covid 19 is still to be curtailed. The rise in the number of corona cases day by day and the unpredictability of the extent of its spread has led to an increase in anxiety among the people.

Under such circumstances, Archbishop Kuriakose Bharanikulangara has come up with a new initiative to set up a Pastoral Task Force (PTF) in the diocese to help the people get rid of their anxiety and fear through tele-counseling. Foreseeing the approaching catastrophe, the Archbishop had issued a formal circular explaining his plan to set up the PTF even prior to the nation going into a complete shutdown. In his circular, he stated that the migrant community constitutes a majority of the members of Faridabad diocese. These people have their close relatives staying in Kerala or abroad and they may face greater emergencies and mental agony due to the fast spread of COVID 19. So there is an immediate need for the formation of PTF. The PTF team consists of priests, sisters, and other people from various parishes in the diocese who are experienced and trained in the field of counselling and medicine. They offer spiritual, psychological

and material support to strengthen people during these tough times.

Faridabad diocese became the first diocese to make such a move. Apart from this, the diocese has also taken vital measures to provide material and spiritual help. The diocese, through its social wing and with the help of various parishes, provides food and sanitary materials to the needy on a regular basis. It provides regular guidelines about church-related matters on the basis of the government's decisions and offers live spiritual services online. Archbishop Kuriakose has strictly instructed the priests to render spiritual and psychological support to the people online and make themselves available for people on the phone and social media. He advised all the priests to offer live spiritual services to the people regularly using the various social media platforms and teleconferencing apps.

The Archbishop himself provides live spiritual services every day through the YouTube channel "Truth Tidings" and also conducts live telephonic sessions to motivate people during this time of crisis. He also gives motivation to the people through videos and writings to spend this time fruitfully. The Archbishop has stated that the time of social distancing is also a time of spiritual binding and has advised all to maintain social concern and solidarity even while practicing social distancing. He stated that although the PTF is the official support system of the diocese its time when everyone should function as a channel of support for each other. ■

യേശുവിന്റെ വിശുദ്ധ കുരിശ് :

സത്യവും മിഥ്യയും

ആർച്ച്ബിഷപ്പ് കുര്യാക്കോസ് ഭരണികുളങ്ങര
ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നടത്തിയ പ്രസംഗത്തെ
ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ലേഖനം
(തയ്യാറാക്കിയത്: ശ്രീമതി ജോളി വടക്കൻ)

ഇന്ന് വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ വിചിന്തനങ്ങളായതുകൊണ്ട് നമുക്ക് കുരിശടയാളം വരച്ച് തുടങ്ങാം. ഈ ഗൂഡ്ഫ്രൈഡേ മലയാളത്തിൽ നമ്മൾ പറയുന്ന ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ വിശുദ്ധീകരണ ശക്തിയെയും കുരിശിന്റെ രക്ഷാകര ദൗത്യത്തെയും പറ്റി ചില ചിന്തകൾ നമുക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ പങ്കുവെയ്ക്കാം. വി.യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം 14-15 വാക്യങ്ങളിൽ നമ്മൾ ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു. “മോശ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ, തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് മനുഷ്യപുത്രനും ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ ഏകജാതനെ നല്കാൻ തക്കവിധം ദൈവം ലോകത്തെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചു.” വീണ്ടും വി.യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം 32-33 വാക്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്, “അവൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നും ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും എന്നിലേക്കാകർഷിക്കും. അവൻ ഇത് പറഞ്ഞത്, താൻ ഏത് വിധത്തിലുള്ള മരണമാണ് വരിക്കുവാൻ പോകുന്നത് എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുവാനാണ്”

പഴയനിയമ പശ്ചാത്തലം

നമ്മൾ വായിച്ചുകേട്ട ഈ ആദ്യത്തെ സുവിശേഷ ഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ഉദ്ധരിക്കുന്നത് പഴയ നിയമത്തിലെ സംഖ്യയുടെ പുസ്തകം ഇരുപത്തിയൊന്നാം അദ്ധ്യായം 4 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിലാണ്. അവിടെ നമ്മൾ ഇങ്ങനെയാണ് വായിക്കുക. “ഏദോം ചുറ്റിപ്പോകാൻ ഹോർമലയിൽ നിന്ന് ചെങ്കടലിലേക്കുള്ള വഴിയേ അവർ യാത്രപുറപ്പെട്ടു; യാത്രാമദ്ധ്യേ ജനം അക്ഷമരായി. ദൈവത്തിനും മോശയ്ക്കുമെതിരായി അവർ സംസാരിച്ചു. ഈ മരുഭൂമിയിൽ മരിക്കുവാൻ നീ ഞങ്ങളെ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്നതെന്തിന്? ഇവിടെ അപ്പമോ വെള്ളമോ ഇല്ല; വിലകെട്ട ഈ അപ്പം തിന്ന് ഞങ്ങൾ മടുത്തു. അപ്പോൾ കർത്താവ് ജനത്തിന്റെ ഇടയിലേക്ക് ആഗേയ സർപ്പങ്ങളെ അയച്ചു. അവയുടെ ദംഗന മേറ്റ് ഇസ്രായേലിൽ വളരെപ്പേർ മരിച്ചു. ജനം മോശയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് പറഞ്ഞു, അങ്ങേയ്ക്കും കർത്താവിനുമെതിരായി സംസാരിച്ചു. ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു. ഈ സർപ്പങ്ങളെ പിൻവലിക്കാൻ കർത്താവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കേണമേ! മോശ ജനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പോൾ കർത്താവ് മോശയോട് അരുളിച്ചെയ്തു: ഒരു പിച്ഛ സർപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കി വടിയിൽ ഉയർത്തിനിർത്തുക. ദംഗന മേല്ക്കുന്നവർ അതിനെ നോക്കിയാൽ മരിക്കുകയില്ല. മോശ പിച്ഛകൊണ്ട് ഒരു സർപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കി അതിനെ വടിയിൽ ഉയർത്തിനിർത്തി. ദംഗനമേറ്റവർ പിച്ഛസർപ്പത്തെ നോക്കി ജീവിച്ചു.”

ഒരുപക്ഷേ, പഴയനിയമത്തിലെ ഈ വായനയിൽ ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകും എന്താണ് ഈ ആഗേയസർപ്പങ്ങൾ. ഇംഗ്ലീഷ് അതിനെ പറയുന്നത് fiery serpents or poisons serpents എന്നാക്കെയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ആഗേയസർപ്പങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ മരുഭൂമിയെ മനസ്സിലാക്കണം. ഞാൻ മൂന്ന് വർഷം ഇറാക്കിൽ നിന്ന് ജോർദാനിലെ അമ്മനിലേക്ക് പോയിരുന്നത് ഏതാണ്ട് 800 കിലോമീറ്റർ നീളുന്ന മരുഭൂമിയിലൂടെയായിരുന്നു. ഈ മരുഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മൃഗങ്ങൾക്കും മനുഷ്യർക്കും ഒക്കെ ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഒരു മൊറഞ്ഞ ജീവിതങ്ങളാണ്. വെള്ളമില്ല, ആവശ്യത്തിന് ഭക്ഷണമില്ല. വലിയ ചൂട് ഇതു

പോലെയുള്ള മരുഭൂമിയിൽ ഉരഗങ്ങൾ(reptiles), പാമ്പുകൾ, ഓന്തുകൾ ഒക്കെ ജീവിക്കുന്നത് പൊടിതിന്നാണ് എന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെയുള്ള ആടുകളെയെല്ലാം നമ്മൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ വളർത്തുന്ന ആടുകളെപ്പോലെയല്ല. ഒരു അഴകുമില്ല ആകൃതിയുമില്ല. അവിടെയുള്ള പാമ്പുകൾ ഉഗ്രവിഷമുള്ളവയാണ്. ക്ഷിപ്ര കോപികളുമാണ്. മരുഭൂമിയിൽ കാണുന്ന അങ്ങനെയുള്ള ഉഗ്രവിഷമുള്ള പാമ്പുകളെ അയച്ചാണ്

പിതാവായ ദൈവത്തിനെതിരെ പിറുപിറുത്തവർക്ക് ശിക്ഷ നൽകിയത്. അവസാനം അതിൽ നിന്നും രക്ഷപെടുവാനായിട്ട് ദൈവം തന്നെ മോശയോട് പറയുക നീ പിള്ളകൊണ്ടുള്ള ഒരു സർപ്പത്തിന്റെ രൂപം ഉണ്ടാക്കി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുക. അതിനെ നോക്കുന്നവർ സർപ്പദംഗനത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിതരാകും ജീവനെ രക്ഷിക്കുവാനായിട്ട് സാധിക്കും എന്നതാണ്. അവിടെ നിന്ന് ഒരുപാട് ദുരയല്ലാതെയാണ് ഇന്നത്തെ ജോർദാന്റെ തലസ്ഥാനം അമ്മാൻ. അമ്മാനിൽ നിന്ന് അകലെയല്ലാത്ത സ്ഥലമാണ് മൗണ്ട് നെബോ. ഈ സ്ഥലം ബൈബിളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം മൗണ്ട് നെബോയിൽ നിന്നാണ് മോസസ് വാഗ്ദത്തഭൂമി, കാനാൻ ദേശം നോക്കിക്കണ്ടത്. അവിടംവരെ ചെല്ലാനായിട്ടുള്ള ഭാഗ്യം മോശയ്ക്കു ലഭിച്ചില്ല (Deuteronomy 34:16), പക്ഷെ, ഈ മൗണ്ട് നെബോയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് ഇന്നും നമ്മൾ നോക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ ജെറുസലേം, മദാബാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളൊക്കെ നമുക്ക് കാണുവാനായിട്ട് സാധിക്കും. ഞാൻ അവിടെ മൂന്ന് വർഷം ജോലി ചെയ്തപ്പോൾ പലപ്രാവശ്യം ഈ മൗണ്ട് നെബോയിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. വി.ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പയുടെ വിശുദ്ധനാട് സന്ദർശനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ സ്ഥലം മൗണ്ട് നെബോ ആയിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുവാനായിട്ട് അവസരം ഉണ്ടായി. ഞാൻ ഇന്ന് ആ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഫോട്ടോകൾ എല്ലാം നോക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ നമ്മൾ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഒരു വലിയ ഇരുമ്പ് ദണ്ഡിൽ പിള്ളയിൽ ഒരു പാമ്പ് ചുറ്റിയിരിക്കുന്നതായി ഒരു സ്തംഭം കാണുവാൻ സാധിക്കും. പിള്ളകൊണ്ടൊരു സർപ്പം. അത് മൗണ്ട് നെബോയുടെ ഒരു ചിഹ്നമായി പ്രതീകമായിട്ട് അവിടെ നാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ സംരക്ഷിച്ചതുപോലെ പുതിയ നിയമത്തിൽ കുരിശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട രക്ഷകൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് മുഴുവൻ രക്ഷ കരഗതമാക്കിയെന്നാണ് സുവിശേഷത്തിൽ നമ്മൾ വായിക്കുക. “ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നും ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും എന്നിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കും.”

വിശുദ്ധ കുരിശിനെപ്പറ്റി പൗലോസ് സ്ത്രീഹാ

വി. പൗലോസ് സ്ത്രീഹായുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ വളരെയേറെ സ്ഥലത്ത് ഈ ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ പറ്റി നമ്മൾ കാണുന്നുണ്ട്. കൊറീന്തോസ്കാർക്ക് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം ഒന്നാം അദ്ധ്യായം 10-18 വാക്യങ്ങളിൽ പൗലോസ് സ്ത്രീഹ ഇങ്ങനെയാണ് ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറയുക. “സഹോദരരേ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും സ്വരചേർച്ചയോടും ഐക്യത്തോടും ഏകമനസ്സോടും ഏകാഭിപ്രായത്തോടും കൂടെ വർത്തിക്കണമെന്ന് ഞാൻ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എന്റെ സഹോദരരേ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് ക്ളോയെയുടെ ബന്ധുക്കൾ എന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പൗലോസിന്റേതാണ് ഞാൻ അപ്പോളോസിന്റേതാണ് ഞാൻ കേപ്പായുടേതാണ് ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റേതാണ് എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും പറയുന്നതിനെയാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.” ഒരു പക്ഷെ, മാറിയ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ വേറെ ഒരു രീതിയിൽ നമുക്കിങ്ങനെ വായിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ‘ഞാൻ പൗലോസിന്റേതാണ് ഞാൻ തോമസിന്റേതാണ് ഞാൻ കേപ്പായുടേതാണ് ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റേതാണ് എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും പറയുന്നതിനെയാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.’ “ക്രിസ്തു വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിതനായത് പൗലോസാണോ? പൗലോസിന്റെ നാമത്തിലാണോ നിങ്ങൾ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചത്? എന്തെന്നാൽ എന്നെ ക്രിസ്തു അയച്ചത് സ്നാനം നൽകുവാനല്ല, സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനാണ്. എന്നാൽ വാഗിലാസത്തോടെയല്ല; ആയിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശ് വ്യർത്ഥമാകുമായിരുന്നു.” പൗലോസ് സ്ത്രീഹ ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസംഗിക്കുക. ഈ കുരിശിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റിയാണ് നാം ഇന്ന് ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ചിന്തിക്കുക...

to be continued on Next Issue

PASTORAL SOLICITUDE IN THE CORONA TIMES

DIOCESE OF FARIDABAD IN THE FOREFRONT

Fr. Frijo Tharayil

As Corona virus outbreaks surge worldwide, the people have to face the challenges or tragic consequences of the pandemics. The number of people infected with COVID-19 is increasing day by day. It is not the time for panic but to be alert and break the chain. As a social obligation the Catholic Church is obliged to co-operate with the instructions and regulations of the Government. Diocese of Faridabad was one of the first to have taken pastoral steps to accommodate its faithful in the changed times. Under the guidance of Archbishop Kuriakose Bharanikulangara, a series of measures were planned and executed to face the lockdown, including provisions for catering to the spiritual needs of the faithful during this Lenten season. However, Archbishop Kuriakose is of the opinion that the Church leadership should not take up the role of health inspectors repeating how to wear masks, using sanitizers, etc. instead accompany the

faithful with “spiritual bonding” and “making the chain of prayers”. He himself rose up to the occasion and came up with a series of prayer initiatives to dedicate the whole diocese to the Sacred Heart of Jesus and the Immaculate Heart of Blessed Virgin Mary. Archbishop introduced “Spiritual Communion” during all online Masses too. His timely Circulars and pastoral letters to accompany the faithful in lockdown have drawn public attention. At the same time, Archbishop took initiative – together with the Caritas India – to distribute thousands of food packets to the vulnerable groups in the lockdown season.

India’s Catholic Church is doing what it can to provide relief for millions of poor people affected by the lockdown imposed by the government to stop the spread of the COVID-19 coronavirus. We have the moral obligation and civic duty to protect and preserve our society for a better future. To

keep social distance is the prior choice in the recent scenario. As part of this community care and social responsibility, the Faridabad diocese has taken the steps to maintain this social or physical distance by promoting spiritual nearness.

The diocese of Faridabad was the first diocese to issue an instruction to the priests to distribute Holy Communion in the hands and to avoid distributing communion in double species. Already in the beginning of March the Circular of the Archbishop exhorted to remove the holy water holders from the church entrances and to avoid exchange of peace by touching the hands. He had also instructed all parishes to avoid crowded parish activities (cfr. Corona Circular 1). <http://mattersindia.com/2020/03/covid-19-religious-leaders-in-india-urge-precautions/>

Subsequently, as the Government (Health and Family Welfare Secretary) came up with the proposal to reduce the number of public gatherings to 50 persons, the diocese issued another circular on 5th March, to re-schedule the Mass timings in such a way that more people in groups can participate in the Holy Mass. By the reduction of the number of participants in all the public worship, the Eucharistic celebration too has to limit the number of people in the churches as a part of break the chain. As a result, the number of masses increased which would be helpful for the faithful to take part in the holy mass within the limited number. The Circular informed that “attending any of these Masses would be equivalent to the Sunday obligation.” It was suggested that “one can also organise each Mass for one or two Family units and distribute the participants. Or for example, children and vulnerable groups can be exempted from Sunday obligation and may be allowed to attend any one Mass during the week”. Accordingly, in some parishes, there were 12 Holy Masses on Saturdays and Sundays. (cfr. Corona Circular 2).

Together with these provisions, a prayer for the protection from the deadly virus – originally prepared by the KCBC – was introduced to all parishes, to be recited after every Holy Mass.

An online-Consultor’s Body meeting was conducted in order to get prepared for the eventual emergency situation. Though the deadline for the restricted number of fifty was till 31 March, Archbishop wanted to get the mind of the Consultors to get ready with a Plan B. It was suggested that it is better to avoid Holy Week. The main points of consultation were on the celebration of Palm Sunday, Mounty Thursday, Good Friday, Holy Saturday and Easter Sunday. Also about communion, it was asked if these ceremonies are conducted in the respective family units, can we think of distributing the Holy Communion by lay persons. About homilies each parish priest, if deemed necessary, can make reflections in audio or video clipping and circulate through groups, till the situation is safer. Regarding the confession, Archbishop consulted whether general absolution – in religious houses – can be thought of. Another point of consultation was that the Collections / Currency being a means of viral transmission (since is touched and passed by many) it could be taken after the communion. When we conduct church offering after homily, they take

money with hands and later with the same hands they receive communion. Later Archbishop granted to all the Women Religious Heads and Superiors in the Territory of the Diocese of Faridabad-Delhi to have the sacrament of Confession with General Absolution and Holy Communion without Holy Mass (cfr. Corona Circular 7).

When the spread of the Covid -19 raised alarms and rumors were on the air to restrict the number of persons to two, we were one of the first to shut down the churches for public worship, including the Sunday services. The priests celebrated the Holy Mass in the church privately. Archbishop called for live-streaming of holy mass wherever possible. And let the faithful to watch the Mass in live-streaming simultaneously at home. It was helpful for the people to participate in the Eucharistic celebration as well as the Evangelical proclamation occasionally, very specially in the Holy week. From the Bishops House both the bishops started tele-streaming every day. At the time of receiving Holy Communion, the prayer of spiritual communion was introduced. After proper catechesis, the particular prayer of spiritual communion is recited by the celebrant during the

mass.

In order to telecast the Holy Mass during this lockdown season, a Via YouTube - 'Truth Tidings: News and Views from the Capital – was launched for the diocese (cfr. Corona circular 11)

As part of pastoral solicitude and nearness, Archbishop Kuriakose Bharanikulangara instructed the priests to be with the faithful by keeping in touch with them frequently. Archbishop exhorted the priests to take initiative to ensure their wellness, sound health and to soothe in all their worries. The thriving disease may cause self-detachment which lead to a life of solitude. So the priests, as mediator of God and people, do their level best to make them unique and active.

In the midst of rapid growth of the virus, archbishop put forward a suggestion followed by some European countries, USA and Philippians; and of late the Latin American countries. Each parish priest can take the Holy Eucharist along with them in a small Monstrance or at least the Host and take around the parish in a vehicle and silently bless the parish. Archbishop asserted that we need permission to move around and one of the police parishioners

or nurses, who are allowed to move around, can accompany the procession (cfr. Corona Circular 13).

To cater to the mental and spiritual needs of the major seminarians, Archbishop allowed them to use WhatsApp. Archbishop granted the permission to use social media in order to make smooth interaction with their families and others which provides an ample opportunity to strengthen them by the online counseling, continuous support and assuring prayers. (cfr. Corona Circular 12).

As part of spiritual protection and enrichment, against the spreading of the pandemics Archbishop Kuriakose Bharanikulangara decided to consecrate the entire diocese of Faridabad to the Sacred Heart of Jesus and the Immaculate Heart of Mary on 4th April 2020 at 7.00 pm. Being a new devotion, proper catechesis and awareness creation were necessary. A series of talks were conducted on the preceding days to the proposed consecration by the Archbishop and the Auxiliary bishop (see the Summary in appendix).

With these pastoral conferences all the families in the diocese were exhorted to join the initiative. There are many devotions, novenas and rosary in the month of May etc. But the predominant one is that of Marian devotion. In the life of Jesus, Mary had an important presence. And there are many historical background and proofs for this consecration. During the preparation talks archbishop explained, the meaning of this consecration, in other words what this consecration means. To explain this, he mentioned the history of this consecration which consisted of an initial twelve-day preparation followed by a period of three consecutive weeks, each week focusing on a different theme. He reminded that, the consecration can be done on a major feast day of Our Lady, meaning that the preparation would begin thirty-three days prior. That is, after the thirty-three-day program is completed, the Act of Consecration is made on a Marian feast

day. The next day archbishop explained, how to make the act of this consecration which contains two forms such as for oneself and for others. On the last day, he explicated why we consecrate our diocese to the Immaculate Heart of Mary.

Being a mediator between God and people, archbishop deepened the spiritual protection through this consecration. For the very purpose of teach and catechize the faithful about the consecration, a brief reflection was given by the Archbishop. It was telecasted Via YouTube live streaming through 'Truth Tidings: News and Views from the Capital' every day. And the daily mass (with special intension) from the bishops house also telecasting via this new channel. Archbishop advised the faithful to make sure the use of available resources to deepen their spirituality at the core of their hearts.

As in response to what Holy Father Pope Francis called for a united prayer for the protection against "Corona" all over the world, to be conducted on the Feast of Annunciation (25th March), at 4:30 p.m., all the priests and the religious communities, were requested to open the tabernacle and pray 1 Our Father, 1 Hail Mary and 1 Glory be to the Father before the Holy Eucharist and all the members of the Family Units, if possible, to light a candle in their prayer room as to join the universal prayer. Besides, when Pope Francis exposed the Holy Eucharist at St. Peters Square in Rome to implore the protection for the whole world, at 10:30 pm, Indian time, all the priests, religious and families are invited to join this adoration, whereupon, Archbishop Kuriakose Bharanikulangara, promised sincerely to offer time before the Tabernacle, joining duly. He exhorted all the religious and the common people to receive the absolution granted by the pope as well as himself due to the inconvenience of sacrament of reconciliation. The special blessing Urbi et Orbi which means for the city and the world is usually what the Pope imparts to the whole world on Christmas and Easter day from

St. Peter's Basilica in Rome (cfr. Corona Circular 9).

A shepherd spends sleepless time, still more on how to 'stay connected' with his flock spiritually taking care of those whom he was entrusted with. The archbishop did 'stay connected' offering whatever help they need to be consoled still ensuring safe spiritually and physically. While the entire world has been undergoing a decisive situation, the apostolic activities of the archbishop are remarkable and model for all and worthy of reverence. Even though the lock down stands as a barrier for the people for social communication, Archbishop Kuriakose Bharanikulangara strongly decided to strengthen them with the word of God, and its elucidation. This was given an adequate spiritual result. He also started talking to the people on phone, after the Holy Mass. Anybody could call him on his personal number and the response was overwhelming.

To enliven the faithful archbishop decided to call upon the various departments to come forward with some innovative ideas and creative, occupational, dynamics for an effective time management. The respective departments were asked to organize online competitions, catechetical assignments, drawing and painting competition, bible reading,

recitation of prayers, recipes writing for mothers for a possibility of an occurrence during the lockdown period. It was a great opportunity for the people to explicit their ideas and talents in publicly and engages them in a well manner (Cfr. Corona Circular 10).

Archbishop as a dedicated, merciful as well as a caring shepherd felt and acknowledged the present situation of his migrant community, found the equality with them and took steps forward to uplift their hopeless mind in order to strengthen and console them. Archbishop advised the priests to form a PASTROL TASK FORCE with the group of priests, sisters, and experienced lay peoples including some nurses. The preference should be for the Tele Conference and Counselling for the needy. With this planned have a TOLL FREE 800 numbers or a list of telephone numbers of the team members. For the community, the contacts of the PTF, who can be called for prayer requests and Tele-counselling. Hoping, that may surely bring a spiritual nearness while we keep a social distance. (cfr. Corona Circular 8).

There is no exaggeration in those activities of archbishop Bharanikulangara because who is a shepherd with deep affection and fatherly concern with his migrant faithful. Whatever be the situation as an envoy of the Most High, he used to show tolerance and forbearance towards the people and uplift them from all sorts of their living environment. Without any doubt we could say the Archdiocese of Faridabad doing and showing their mission activities zealously during the days of Corona under the incentive stimulus of Archbishop Kuriakose Bharanikulangara.

In the field of social engagement to the victims of lockdown, the diocese came up with an effective food packets initiative. 275 packets were distributed for two weeks to the needy people of Badoli village. ■

MATHRUVEDHI NEWS

Mathruvedhi Diocesan executives with His Grace Archbishop Kuriakose Bharanikulangara, Director Rev. Fr. Martin Palamattam and Animator Sr. Celine George S.H. (L-R) Manu George, Sherin Jibi, Salina Samuel, Lizy Jacob, Biji Joseph Biji Renjith, Bindu Joshy.

On 4th August 2019, executives of Mathruvedhi from all the parishes, assembled at Bishop's house in Karol Bagh to elect the Diocesan and Forane Executive Committee members. The meeting was headed by the Director of Mathruvedhi Rev. Fr. Martin Palamattam and Animator Sr. Celine George S.H. The gathering began with a short prayer. Mrs. Aleyamma Fesin welcomed all. Thereafter Fr. Martin conducted the election for the new council. Faridabad Diocese has 7 foranes and for each forane a President, Secretary, Treasurer and an Animator were elected and it was followed by the election of members for the Diocesan committee.

The newly elected committee members are: Mrs. Lizy Jacob(President), Mrs. Salina Samuel (Vice

President), Mrs. Sherin Jibi (Secretary), Mrs. Manu George (Joint Secretary), Mrs. Biji Joseph (Treasurer), Mrs. Biji Renjith (Joint Treasurer), Mrs. Bindu Joshy (Senate Member) and Mrs. Algy Sebastian (Senate Member). The outgoing committee was thanked for the services during their tenure. Archbishop Kuriakose Bharanikulangara blessed the new Mathruvedhi Diocesan executives on 15th September 2019 in a meeting held with Him. The new team commenced their responsibilities by conducting Aghanda Japamala in all parishes prior to the Nativity of Mother Mary. Diocesan executives have visited 6 foranes. Mathruvedhi executives from the forane were present in the meeting. During Lenten season, Mathruvedhi conducted Adoration in all Parishes. ■

CATECHISM NEWS

CATECHISM TEACHERS' CONVENTION- 2020

Catechism Teachers' Convention was held on 1st March 2020 at Our Lady of Fatima Forane Church, Jasola. Convention began with a prayer by Rev. Sr. Kiran CHF, thereafter welcome address by the Director, Rev. Fr. Santo Puthumanakkunnath.

His Grace Archbishop Kuriakose Bharanikulangara inaugurated the Public Meeting and new website of Catechism Department, www.catechismfaridabad.org. His Grace addressed the teachers and in his address he focused on the role of teachers that the teachers should be a link for students to convey the message of God the Father. Being in the Lenten season, teachers should encourage the children for a sincere confession. He also emphasised the need of promoting vocation to priestly and religious life and "Liturgical Catechesis to be practiced and be aware that they belong to the Church, hence to work with passion for Church by side-lining our own interest for the interest of Church." An interaction session was held and Logos Quiz- 2019 prizes were distributed

during the function.

Hon'ble Supreme Court former Judge, Justice Kurian Joseph took the input session for teachers. He emphasized that Catechism is the formation of Christian Conscience for which we should follow the Word of God, Sacraments and Tradition. Purification of body is not a big effort but of mind is a task.

Holy Eucharist was solemnly celebrated by His Excellency Mar Jose Puthenveetil, Auxiliary Bishop of Faridabad Diocese along with Fr. Santo. His Excellency urged in the homily that teachers should be a role model and life witness in the faith formation of children. Catechism Promoter, Mr. Chacko V.C. extended the vote of thanks. Fr. Santo Puthumanakkunnathu, Director, Mr. Regi Thomas, Secretary, Mr. Jacob Thomas, Joint Secretary and Mr. Thomson, Logos Quiz coordinator organized the program wherein 355 teachers and Logos Prize winners participated. The convention concluded with refreshments. ■

XXXIV PLENARY ASSEMBLY,

ST. JOHN'S NATIONAL ACADEMY OF HEALTH SCIENCES,

BENGALURU, 13-19 FEBRUARY 2020

Dialogue: Path to Truth and Charity

INTRODUCTION

We, the 192 member Bishops of the Catholic Bishops' Conference of India, assembled for our XXXIV Plenary Assembly at St. John's National Academy of Health Sciences, Bengaluru from 13-19 February 2020. Prompted by our fidelity to Jesus Christ and unflinching loyalty to our beloved motherland we reflected, meditated and deliberated on the ever relevant theme, "Dialogue: The Path to Truth and Charity". We also sought to sincerely evaluate the quality of our apostolic ministry and be renewed in the Spirit to be servant leaders of our people after the heart of Christ who came "to serve and not to be served" (Mark 10: 48).

The Church, the community of faith in Jesus Christ, has integral and all-inclusive dialogue at her heart. Indeed dialogue belongs to the very essence of the Christian faith. All through her history the Church has made earnest efforts to engage in dialogue at different levels. As a community of human beings the Church lives in civil society and body politic, continuously inspiring us to be loyal citizens of India. The noteworthy contribution of the Church in the field of education, health care and social transformation has been consistently acknowledged by the people of India.

INDIA: UNITY IN DIVERSITY

The hallmark of Indian society is its pluralism. From ancient times, India has been a mosaic of many religions, cultures and languages with a strong Indian identity. What unites us is stronger and deeper than what divides us. We are proud of our Constitution that envisions a Sovereign Socialist Secular Democratic Republic which resolved to secure for all its citizens Justice, Liberty, Equality and Fraternity as enshrined in the Preamble. Justice is spelt out as social,

economic and political; Liberty is explained as liberty of thought, expression, belief, faith and worship; and Equality is understood as equality of status and opportunity. These Constitutional values form the ethos of Indian identity that promotes fraternity, dignity of the individual and unity and integrity of the nation. Every citizen must be ever vigilant against all attempts to undermine the ennobling human vision of the Constitution so that our beloved country ever remains united.

BIBLICAL FOUNDATIONS

Various streams of thoughts running through the biblical texts enrich our understanding of the necessity of dialogue among peoples and cultures. Dialogue with other religions is integral to the Biblical Revelation. The different aspects of dialogue in the Bible are rooted in our faith in God as Trinity: God as the Creator of all, the universal presence of God's Spirit, and Jesus as the Saviour of all mankind. In the Gospels, Jesus' encounters with people reveal that God is the Father of all. The Kingdom of God that Jesus preached embodies the love of God, irrespective of race, sex, colour, class, language and creed. The Good News of Jesus calls upon humanity to establish a society of justice, equality, love, forgiveness and peace. Dialogue begins and grows when we open ourselves to the Lord, and by committing ourselves to his words and deeds, live the mystery of his death and resurrection which paves the path to truth and charity. For example, in the dialogue with the Samaritan woman, Jesus unveils the true horizons of relating with God in truth and spirit. He starts with the dialogue of life and moves to the dialogue of action which is followed by the dialogue of sharing the religious experience, and eventually the dialogue leads to the witnessing of truth...

to be continued on Next Issue

VISIT TO DELHI RIOTS 2020

India's capital Delhi witnessed its worst riots in more than three decades in the week beginning 24 February 2020. With more than 50 deaths, hundreds with grievous injuries, property and livelihoods completely destroyed, life in the city's north east areas is far from getting back to normalcy.

Archbishop Kuriakose Bharanikulangara, with due permission of the concerned authorities, visited the area and people in the relief camps, Shiv Vihar, on 29th February 2020. Accompanied by Bishop Mar Jose Puthenveetil, Vicar General Msgr. Jose Vettickal, SJSS president Rev. Fr Martin Palamattam and SJSS Director Rev. Fr. Santhosh Kizhuthara, and various Diocesan departments' executives, Archbishop could witness to the real situation worsened by lack of adequate support in relief and rehabilitation. The visit of the delegation at the right time was seen as a great humanitarian gesture by many.

The delegation spent about half a day in the relief camps with the people, hearing the grievances and consoling them to be optimistic.

The families of Shiv Vihar who found themselves in the midst of the violence, left their

houses in an attempt to save their lives. These families are now in the hope of getting some form of relief and compensation from the state government.

Archbishop Kuriakose Bharanikulangara asked the Government to take immediate action to bring back the people to normalcy by creating an atmosphere of peace and harmony between religion and communities in the area and to provide due compensation to families who have lost members, received injuries and suffered loss of houses, animals and rickshaws.

He also offered and assured the support and prayers of the whole faithful in the diocese of Faridabad-Delhi, to the people in the relief camps.

The SJSS, Diocesan Social Service wing, shared food kits and garments in the relief camps.

After visiting the relief camps Archbishop visited the GTB Medical College in Dilshad Garden at GTB Enclave, where the people who were injured admitted in the communal violence. The victims of the violence especially the women and children needed more help. He prayed for the injured and consoled the families. ■

PUNJAB MISSION NEWS

St. Joseph Mission Station, Mudki

We are happy to inform you all about the blessing of a new mission Station under St. Joseph Mission Station, Mudki. A chapel in the new village Manasinghwalla was blessed on 15 March 2020 by our dear auxiliary bishop Mar Jose Puthenveetil. The new prayer hall will be known as PRARTHANA BHAVAN: DIVINE MERCY CHURCH, MANA SINGH WALA. On this graceful event bishopji gave baptism to 44 villagers. Our priests, sisters, seminarians and faithful from various parishes participated in this event. Mar. Jose Puthenveetil, Msgr. Cyriac Kochalumkal, priest in charge Fr. Jomon Kappalumakkal led the ceremonies. Fr. Jomon welcomed all to the function and Mr. Raphi, the catechist of Mudki Mission Station thanked everyone. ■

WORDS OF VOCATION

Message on the 57th World Day of Prayer for Vocations

Dear Brothers and Sisters,

On 4 August last year, the 160th anniversary of the death of the Curé of Ars, I chose to write a letter to all those priests who daily devote their lives to the service of God's people in response to the Lord's call.

On that occasion, I chose four key words – pain, gratitude, encouragement and praise – as a way of thanking priests and supporting their ministry. I believe that today, on this 57th World Day of Prayer for Vocations, those words can be addressed to the whole people of God, against the backdrop of the Gospel passage that recounts for us the remarkable experience of Jesus and Peter during a stormy night on the Sea of Galilee (cf. Mt 14:22-33).

After the multiplication of the loaves, which had astonished the crowds, Jesus told his disciples to get into the boat and precede him to the other shore, while he took leave of the people. The image of the disciples crossing the lake can evoke our own life's journey. Indeed, the boat of our lives slowly advances, restlessly looking for a safe haven and prepared to face the perils and promises of the sea, yet at the same time trusting that the helmsman will ultimately keep us on the right course. At times, though, the boat can drift off course, misled by mirages, not the lighthouse that leads it home, and be tossed by the tempests of difficulty, doubt and fear.

Something similar takes place in the hearts of those who, called to follow the Teacher of Nazareth, have to undertake a crossing and abandon their own security to become the Lord's disciples. The risk involved is real: the night falls, the headwinds howl, the boat is tossed by the waves, and fear of failure, of not being up to the

call, can threaten to overwhelm them.

The Gospel, however, tells us that in the midst of this challenging journey we are not alone. Like the first ray of dawn in the heart of the night, the Lord comes walking on the troubled waters to join the disciples; he invites Peter to come to him on the waves, saves him when he sees him sinking and, once in the boat, makes the winds die down.

The first word of vocation, then, is gratitude. Taking the right course is not something we do on our own, nor does it depend solely on the road we choose to travel. How we find fulfilment in life is more than a decision we make as isolated individuals; above all else, it is a response to a call from on high. The Lord points out our destination on the opposite shore and he grants us the courage to board the boat. In calling us, he becomes our helmsman; he accompanies and guides us; he prevents us from running aground on the shoals of indecision and even enables us to walk on surging waters.

Every vocation is born of that gaze of love with which the Lord came to meet us, perhaps even at a time when our boat was being battered by the storm. "Vocation, more than our own choice, is a response to the Lord's unmerited call" (Letter to Priests, 4 August 2019). We will succeed in discovering and embracing our vocation once we open our hearts in gratitude and perceive the passage of God in our lives.

When the disciples see Jesus walking towards them on the sea, they first think that he is a ghost and are filled with fear. Jesus immediately reassures them with words that should constantly accompany our lives and our vocational journey: "Take heart, it is I; have no

fear” (Mt 14:27). This, then, is the second word I wish to offer you: encouragement.

What frequently hinders our journey, our growth, our choosing the road the Lord is marking out for us, are certain “ghosts” that trouble our hearts. When we are called to leave safe shores and embrace a state of life – like marriage, ministerial priesthood, consecrated life – our first reaction is often from the “ghost of disbelief”. Surely, this vocation is not for me! Can this really be the right path? Is the Lord really asking me to do this?

Those thoughts can keep growing – justifications and calculations that sap our determination and leave us hesitant and powerless on the shore where we started. We think we might be wrong, not up to the challenge, or simply glimpsing a ghost to be exorcized.

The Lord knows that a fundamental life choice – like marriage or special consecration to his service – calls for courage. He knows the questions, doubts and difficulties that toss the boat of our heart, and so he reassures us: “Take heart, it is I; have no fear!” We know in faith that he is present and comes to meet us, that he is ever at our side even amid stormy seas. This knowledge sets us free from that lethargy which I have called “sweet sorrow” (Letter to Priests, 4 August 2019), the interior discouragement that hold us back from experiencing the beauty of our vocation.

In the Letter to Priests, I also spoke about pain, but here I would like to translate the word differently, as fatigue. Every vocation brings with it a responsibility. The Lord calls us because he wants to enable us, like Peter, to “walk on water”, in other words, to take charge of our lives and place them at the service of the Gospel, in the concrete and everyday ways that he shows us, and specifically in the different forms of lay, priestly and consecrated vocation. Yet, like Saint Peter, our desire and enthusiasm coexist with our failings and fears.

If we let ourselves be daunted by the responsibilities that await us – whether in married life or priestly ministry – or by the hardships in store for us, then we will soon turn away from the gaze of Jesus and, like Peter, we will begin to sink. On the other hand, despite our frailty and poverty, faith enables us to walk

towards the Risen Lord and to weather every storm. Whenever fatigue or fear make us start to sink, Jesus holds out his hand to us. He gives us the enthusiasm we need to live our vocation with joy and fervour.

When Jesus at last boards the boat, the winds die down and the waves are calmed. Here we have a beautiful image of what the Lord can do at times of turbulence and tempest in our lives. He stills those winds, so that the forces of evil, fear and resignation no longer have power over us.

As we live out our specific vocation, those headwinds can wear us down. Here I think of all those who have important responsibilities in civil society, spouses whom I like to refer to – not without reason – as “courageous”, and in a particular way those who have embraced the consecrated life or the priesthood. I am conscious of your hard work, the sense of isolation that can at times weigh upon your hearts, the risk of falling into a rut that can gradually make the ardent flame of our vocation die down, the burden of the uncertainty and insecurity of the times, and worry about the future. Take heart, do not be afraid! Jesus is at our side, and if we acknowledge him as the one Lord of our lives, he will stretch out his hand, take hold of us and save us.

Even amid the storm-tossed waters, then, our lives become open to praise. This is the last of our vocation words, and it is an invitation to cultivate the interior disposition of the Blessed Virgin Mary. Grateful that Lord gazed upon her, faithful amid fear and turmoil, she courageously embraced her vocation and made of her life an eternal song of praise to the Lord.

Dear friends, on this day in particular, but also in the ordinary pastoral life of our communities, I ask the Church to continue to promote vocations. May she touch the hearts of the faithful and enable each of them to discover with gratitude God’s call in their lives, to find courage to say “yes” to God, to overcome all weariness through faith in Christ, and to make of their lives a song of praise for God, for their brothers and sisters, and for the whole world. May the Virgin Mary accompany us and intercede for us.

Rome, Saint John Lateran, 8 March 2020, the Second Sunday of Lent. ■

ST. JUDE CHURCH, SAHIBABAD

On 9th February, 2020, annual examination of class 10th and 12th was conducted together with the diocese and the result was published. A special prayer and adoration were conducted for the children along with their parents appearing for the Board exams and the writing materials were blessed.

The Ash Monday was celebrated on 24th February, 2020. Ash Monday is important because it marks ‘The First Day of Lent’ or ‘The Beginning of Lent’ leading up to Easter. Holy mass was celebrated at 7:30pm followed by placing the repentance ash on the foreheads of every individual present in the Church. “Repent, and believe in the Gospel” or the dictum “Remember that you are dust, and to dust you shall return.” After the mass all the family members availed some of the repentance ash to their respective homes.

DSYM

The Youth of our Church conducted a special Gethsemane prayer service on 12th March, 2020, from 11 pm to 1 am under the guidance of Youth Animator of the Diocese, Sr. Anjana HFC & our Youth Animator of the Parish, Sr. Anchel Therese HFC. All the youths of our parish were present. ■

Prepared by: Sobha Thomas

INFANT JESUS FORANE CHURCH, PALAM

ഉണ്ണിമിശിഹായുടെ തിരുനാൾ: ഫെബ്രുവരി 14, 15, 16 എന്നീ തീയതികളിൽ ഉണ്ണിമിശിഹായുടെ തിരുനാൾ നടത്തപ്പെട്ടു. ഫെബ്രുവരി 6-ാം തീയതി മുതൽ നൊവേന ആരംഭിച്ചു. ഫെബ്രുവരി 14-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച വൈകിട്ട് 7 മണിക്ക് റവ. ഫാ. കുര്യാക്കോസ്സ് ആലവേലിൽ മുഖ്യകാർമ്മികനായി കൊടിയേറ്റ് കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ച്, വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയും അർപ്പിച്ചു. 15-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം 4 മണിക്ക് റവ. ഫാ. ആന്റു ആലുമ്മുട്ടിൽ ദിവ്യ ബലി അർപ്പിച്ച് വചനസന്ദേശം

നൽകി. തുടർന്ന് ഇടവക ദിനാഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി കുട്ടികളും മറ്റ് ഭക്ത സംഘടനകളും വിവിധ കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചു. 16-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച രാവിലെ ആഘോഷമായ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന, വചന സന്ദേശം, ലഭിഞ്ഞ് എന്നിവയ്ക്ക് റവ. ഫാ. ഷിജു തെറ്റാലി മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. തുടർന്ന് തിരുനാൾ പ്രദക്ഷിണവും സ്നേഹവിരുന്നും നടത്തപ്പെട്ടു.

മാതൃവേദിസെമിനാർ: ഇടവകയിലെ അമ്മമാർക്കായി വനിതാ ദിനമായ 2020 മാർച്ച് 8-ന് ഏകദിന സെമിനാർ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഫാമിലി അപ്പോസ്തോലേറ്റ് ട്രെയിനിംഗ് റിസേർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പ്രിൻസിപ്പാൾ, റവ. ഡോ. ഷെറിൻ മരിയാ സി.എച്ച്.എഫ്. ആണ് ക്ലാസ്സ് നയിച്ചത്. “ശിക്ഷിതമാതൃത്വം സംസ്കാര കൈമാറ്റത്തിലൂടെ” എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി നടന്ന സെമിനാർ മാതാക്കൾക്ക് വളരെ പ്രയോജനകരമായിരുന്നു. 80 അമ്മമാർ പങ്കെടുത്ത സെമിനാർ ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിലെ പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണാൻ വളരെ അനുയോജ്യമായിരുന്നു. ■

Prepared by: Regi Thomas

SACRED HEART FORANE CHURCH, GURGAON

CCOVID-19: Together we are facing unprecedented situation. The global coronavirus pandemic and lockdown are affecting all our families, communities and our way of life itself. Every members of Sacred Heart Forane Church, Gurgaon have taken initiative to offer their prayer services to the Coronavirus affected, all medical /healthcare staffs, Polices who have taken special care to protect the lives of the entire world and to halt the spread of this virus. The Rosary of Divine Mercy has been recited by most of the members at 3pm every day. And our kind hearted members have sponsored Protective Masks, Gloves, Sanitizers and essential items to the neediest.

Women's Day: Sacred Heart Forane Church celebrated Women's day on 8th March. Fr. George Thoomkuzhy appreciated all the women of the Parish for their significant roles and responsibilities towards the family and society. Throughout the history women

have been seen in many different lights. From her birth till her end of life, she plays various roles as daughter, sister, wife, mother and other relationships. And also plays a vital role to build a virtuous society.

Parishioners celebrated the Birthday of Rev. Fr. George Thoomkuzhy, the vicar, on 31st December by cutting cake and distributing sweets. ■

Prepared by: Jessy Roy

ST. PETER'S CHURCH, R.K. PURAM

Celebrated St. Sebastian's Feast on 26th January 2020 with devotion and zeal. Rev. Dr. Pius Malekandathil, the parish priest was the Main Celebrant for the Holy Mass followed by Latinju. Hundreds of people participated in the "Ambu" nercha. After the celebration, the "Ambu" was carried to each and every house of our parish under the leadership of Family unit Presidents with the belief that through the Saint's intercession we will be protected from small pox and skin diseases.

Special prayer and adoration were conducted on Saturday 8th February 2020, for class X & XII Students appearing for Board exams. Fr. Pius gave tips for last moment preparation for the exam and blessed individually all the students. Rev. Dr. Pius shared his experience, prayed for them and made students and their parents more confident. It was a wonderful session for the students.

Ash Monday with full devotion and penitential preparations on Monday 24th February 2020. Dr. Pius Malekandathil, the parish priest was the Main Celebrant and anointed the parishioners with ashes. In his homily he reminded the laity of the importance of fasting and alms giving during Lenten time.

On the first Friday of March, a special adoration was held under the leadership of Mathruvedi and Catechism Department. Fr. Pius, the Parish Priest led the adoration and prayed for Covid 19 affected patients all over the world. He also prayed to protect the parishioners and the country from Covid 19 virus. ■

Prepared by: Rosamma Mathew

BL. KUNJACHAN PARISH, GEETA COLONY

PARISH DAY: On 12th of January, Bl. Kunjachan Parish celebrated its Parish Day. The event commenced with the offering of the Holy Mass by Rev. Fr. Davis Kalliyathuparambil. After the Holy Qurbana, the ceremony began with the official welcoming of the Chief Guest Rev. Fr. Davis Kalliyathuparambil along with the welcoming of the Parish Priest Rev. Fr. Lijo Thaliyath, Trustee Representative Mr. A.T Mathew and Catechism Department Head Master Mr. Joseph George. This was then followed by the inauguration ceremony by lighting of the lamp by the Chief Guest, Parish Priest, Trustee Representative, Catechism Department Head Master and two student representatives. After invoking God’s blessings, the cultural program marked its beginning. All the organizations, mainly, Mathruvedhi, Pithruvedhi, DSYM and Catechism Department took active part in the cultural program. The program came to an end with the singing of Parish Day song in unison by all the participants. This was then followed by the Vote of Thanks by Trustee Representative Mr. Binoy Sebastian. All the parishioners then came together for Snehavirunnu and later bid goodbye with jubilant hearts.

AUXILIARY BISHOP’S VISIT: On 8th of March, the newly appointed Auxiliary Bishop of the diocese of Faridabad,

Mar Jose Puthenveetil, paid a visit to Bl. Kunjachan Parish, Geeta Colony. The parishioners were blessed to have His Grace Mar Jose Puthenveetil offer the Holy Mass on the day. After the Holy Qurbana, the parishioners along with the Parish Priest Rev. Fr. Lijo Thaliyath welcomed the Auxiliary Bishop to their small community. A potted plant was presented to His Grace expressing the love and reverence of the parishioners. Also, the parishioners under the guidance of the Parish Priest Rev. Fr. Lijo Thaliyath organised a cake cutting ceremony for His Grace, commemorating the Feast Day of St. Joseph. After the celebration of St. Joseph Feast His Grace made a friendly visit to each organization namely, Parish Council, Mathruvedhi, Pithruvedhi, DSYM and Catechism Department. His Grace took special interest in knowing and interacting with both the DSYM members and Catechism students. As an expression of love and respect from the side of DSYM members and Catechism students, a handmade card was presented to His Grace with individual wishes from each member. Bl. Kunjachan Parish would like to express a heartfelt gratitude to His Grace Auxiliary Bishop Mar Jose Puthenveetil for taking time and honouring the parishioners with his benign presence. ■

Prepared by: Aksa Thomas

SANJOPURAM CHITS PVT. LTD

Reg. No. U65992HR2011PTC044185

ഫരിദാബാദ് രൂപത നേരിട്ടു നടത്തുന്ന ചിട്ടി സ്ഥാപനം

- ✘ കുറഞ്ഞ കമ്മീഷൻ
- ✘ ലേലം കഴിഞ്ഞാലുടൻ തുക ലഭിക്കുന്നു
- ✘ എല്ലാ മാസവും നാലാമത്തെ ഞായറാഴ്ച ലേലം
- ✘ എല്ലാ മാസവും 1 ലക്ഷം മുതൽ 5 ലക്ഷം വരെയുള്ള ചിട്ടികൾ ആരംഭിക്കുന്നു.
- ✘ NEFT / RTGS വഴി തുക അടക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം.

CHIT CLASS	A	B	C	D
Total Chit Amount	1,00,000	2,00,000	2,50,000	5,00,000
First Installment	5,000	8,000	10,000	20,000
No. of Installment	20	25	25	25

**Regd. Office : Maria Bhawan, Chandpur,
Faridabad, Haryana – 122001**
**Branch Office : 1-B / 32, N.E.A. Old Rajinder Nagar,
New Delhi – 110060**
E-mail : sanjopuramchitspl@gmail.com
Contact : 9999880136, 999880157, 9999880158

ലളിതമായ
നിബന്ധനകൾ
കമ്മീഷൻ
3% മാത്രം

DELHI RIOTS 2020

Archbishop Kuriakose Bharanikulangara, Bishop Jose Puthenveetil, Priests and Laity of Faridabad-Delhi Diocese visited Delhi Riot-Affected areas and distributed food items at the Relief Camps

